

46 – Zaterdag 1 Juni 2019

En zo staan we al weer aan het begin van een nieuwe maand. Over twee dagen heb ik de afspraak bij Cees en begint er waarschijnlijk weer een nieuwe periode in de behandeling.

Met het herstel van mijn tong gaat het vrij snel. Ik ben er nog lang niet, maar ik merk wel dat het met de dag ietsje beter wordt. Waar ik wel gek van word, is het vele speeksel in mijn mond. Het praten gaat al niet zo lekker, en door dat speeksel wordt het nog moeilijker. Ook loop ik zwaar voor lul zonder tanden in mijn mond. Om de aandacht daarvan af te leiden, laat ik een beetje haar op mijn bovenlip groeien, maar of dat nou zoveel beter is.....

Het ziet er buiten weer goed uit. Dat is lekker, want het plan is om vanmiddag weer even naar Varkenoord te gaan. Nou kan ik erbij zeggen, dat ik ga om voetbal te kijken, maar meestal is het meer ouwehoeren als voetbal kijken. De laatste keer dat ik er was, werd het een heel

vermoeiende dag. Voor veel vrienden en bekenden was het de eerste keer na de operatie dat ze me weer zagen, en daardoor stond ik constant handen te schudden en te antwoorden op de vraag hoe het met me gaat. Vooral de gesprekken met de mensen die ik niet zo vaak zie verliepen moeizaam. Het praten gaat natuurlijk nog verre van goed, en voor iemand die daar voor het eerst mee te maken heeft, valt het helemaal niet mee om mij te verstaan.

Ik kijk in ieder geval weer uit naar een leuke dag, die afgesloten gaat worden met een zangerT in de zaak. Of ik morgen helemaal naar de klote zal zijn, dat is zorg voor later. Toevallig ben ik morgen vrij, dus ik kan lekker bijkomen.

Ik begin best wel nerveus te worden voor wat Cees maandag gaat zeggen. Ga ik weer een lang proces in, of ben ik (voorlopig) even klaar en kan ik stappen gaan maken.